

הלכות ציצית חלק ג' / הרב חננאל עמי ישראל זייני

קשירת הציצית

- א. מרחק הנקב בו מטילים את הציצית משפתי הבגד (לאורך ולרוחב) לא יעלה על 3 אצבעות (כ-7.5 ס"מ), ולא יהיה פחות מקושר גודל משפתי הבגד (כ-4 ס"מ). מרחק זה אינו כולל את הגדילים (חוטי הבד המסתיימים בקשר) שעושים בצידי הטלית.
- ב. אם לאחר שהטילו ציצית בבגד, התרחב הנקב, או נפרמו חוטים מהבגד, עד שאין מרחק קשר גודל מקצה הבגד – כשרה. וראוי לתפור סביב הנקב ובשפת הבגד, שלא יפרם.
- ג. מי ששם פחות מארבעה חוטים כפולים בציצית עובר - על "בל תגרע", ואם שם יותר מארבעה חוטים - עובר על "בל תוסיף", ופסולה בשני המקרים.
- ד. צריך לתלות את הציצית לאורך הטלית בצורה רפויה, כדי שתהיה נוטפת כלפי מטה (ולא תלויה מצד הבגד).
- ה. יש להקפיד לסמן את קבוצות הפתילים לפני הקשירה, על מנת שהקבוצות תהיינה אותן קבוצות בזמן הקשירה.
- ו. למנהג האשכנזים: יש לקשור קשר כפול של הפתילים, ואחריו יש לכרוך את הפתיל הארוך 7 פעמים על שאר החוטים, ולאחריו יש לקשור קשר כפול. לאחר מכן, יש לכרוך את הפתיל הארוך 8, 11 ו-13 פעמים בהתאמה כשאחרי כל חוליה יהיה קשר כפול.
- ז. למנהג הספרדים: יש לקשור קשר כפול של הפתילים, ואחריו יש לקשור את הפתיל הארוך 10 פעמים על שאר החוטים, ולאחריו יש לקשור קשר כפול. לאחר מכן, יש לקשור את הפתיל הארוך 5, 6 ו-5 פעמים בהתאמה כשאחרי כל חוליה יהיה קשר כפול.
- ח. יש מהספרדים הנוהגים בטלית קטן לעשות חוליות של 7, 9, 11 ו-13 בהתאמה.

קשירת תכלת

- ט. אין להשתמש בתכלת של ראדזין, מפני שאינה תכלת.
- י. יש להשתמש בפתיל ע"פ שיטת הרמב"ם.
- יא. יש לדאוג שהמעבר בין התכלת ללבן בפתיל הארוך, יהיה בדיוק בנקב של הטלית.
- יב. יש לקשור קשר כפול של הפתילים. לאחריו יש לעשות חוליה לבנה ואחריה חוליות שאחת תכלת ואחת לבנה, עד להשלמת 7 חוליות (בפתיל קצר) או 13 חוליות (בפתיל ארוך), כך שהאחרונה תהיה גם לבנה.
- יג. בכל חוליה, יש לסובב את החוט שלש פעמים סביב שאר החוטים, ולאחר מכן להשחיל את החוט מלמעלה מתחת לשלש הכריכות, ולהדק.
- יד. לאחר כל החוליות יש לעשות שלשה קשרים זה על גב זה.
- טו. יש לפרוס את החוליות, באופן שבו שליש מהציצית יהיה הקשרים והחוליות, ושני שליש החוטים.

